

Opis topograficzny odlądowej granicy pasa ochronnego na terenie gminy Ustka.

Odlądowa granica pasa ochronnego na terenie gminy Ustka przebiega od punktu numer 37 położonego u ujścia rzeki Bagiennica do jeziora Gardno. Stąd biegnie w górę rzeki jej północnym brzegiem, do punktu numer 38 - most na drodze lokalnej. Tutaj granica pasa wychodzi poza granice Słowińskiego Parku Narodowego. Dalej, trzymając się brzegu Bagiennicy, dociera do punktu numer 39, położonego na przecięciu przedłużenia linii energetycznej SN (średniego napięcia) i zachodniego brzegu rzeki, tuż przy przepompowni wody. W tym miejscu granica skręca na zachód i pokrywa się z linią energetyczną SN. Punkt numer 40 (przecięcie linii energetycznej z zachodnim skrajem drogi lokalnej) to kolejne miejsce zmiany kierunku na południowy. Stąd granica wiedzie wzdłuż zachodniej strony drogi lokalnej, do punktu numer 41. Odtąd na niewielkim odcinku pokrywa się z północną stroną drogi, aż do punktu numer 42, położonego po północnej stronie skrzyżowania w/w drogi z drogą asfaltową, łączącą miejscowości Objazda i Dębina. Następnie granica biegnie dalej w kierunku zachodnim, przecinając drogę asfaltową, północną stroną drogi polnej i dociera do punktu nr 43 – skrzyżowania dróg lokalnych w miejscowości Dębina. Tutaj po raz kolejny zmienia kierunek na południowy i wiedzie wzdłuż drogi leśnej, aż do rozwidlenia dróg (punkt numer 44). Odtąd wiedzie przez las, przez punkt numer 45 (skrzyżowanie drogi leśnej z drogą łączącą miejscowości Poddąbie i Machowinko), 46 i 47 – skrzyżowania dróg leśnych. W punkcie numer 47 granica pasa załamuje się w kierunku zachodnim i biegnie północną stroną drogi leśnej do punktu nr 48, znajdującego się po północno – zachodniej stronie skrzyżowania w/w drogi z drogą lokalną, łączącą Folwark Agata z miejscowością Poddąbie. Następnie, utrzymując kierunek zachodni, osiąga punkt numer 49, umiejscowiony na przecięciu przedłużenia rowu melioracyjnego z drogą leśną. Tutaj granica pasa ochronnego skręca na południe i wiedzie wzdłuż rowu, aż do punktu numer 50, leżącego na przecięciu przedłużenia drogi leśnej z w/w rowem. Stąd, przez punkt numer 51 (skrzyżowanie drogi leśnej z drogą lokalną do miejscowości Wytowno), kieruje się na południe, wzdłuż drogi łączącej miejscowości Wytowno i Poddąbie, do punktu numer 52.

Tutaj – na skrzyżowaniu dróg na Łąkach Wytowieńskich – granica załamuje się kierunku południowo – zachodnim i biegnie do punktu numer 53 – skrzyżowania dróg na skraju pól uprawnych i Łąk Wytowieńskich. Stąd w linii prostej – przez pola uprawne – zmierza do skrzyżowania dróg lokalnych łączących miejscowości Wytowno i Zapadłe (punkt numer 54). Odtąd na długości około 0,4 km pokrywa się z północną stroną w/w drogi lokalnej i dociera do punktu numer 55. W tym miejscu granica pasa załamuje się w kierunku południowo – zachodnim i biegnie przez pola uprawne do punktu numer 56, znajdującego się na załamaniu linii energetycznej SN. Z punktu numer 56 biegnie dalej, w kierunku południowo – zachodnim, wzdłuż linii elektroenergetycznej do punktu numer 57, położonego na załamaniu linii energetycznej, a następnie – wzdłuż linii dociera do punktu numer 58 (przecięcie linii SN z południową stroną ulicy Grota - Roweckiego). Stąd, załamując się w kierunku zachodnim, wiedzie wzdłuż południowej strony ulicy Grota – Roweckiego i osiąga punkt numer 59, leżący na skrzyżowaniu w/w ulicy z drogą leśną. Tym samym granica pasa ochronnego wkracza na teren miasta Ustka.

Po raz drugi granica pasa przekracza granicę gminną w odległości około 0,27 km od punktu numer 71, czyli załamania linii elektroenergetycznej. Z punktu numer 71 skręca na zachód, biegnie wzdłuż linii energetycznej SN do punktu numer 72 – słupa betonowego na załamaniu linii SN. Tutaj zmienia kierunek na północny i nadal pokrywa się z linią średniego napięcia. W punkcie numer 73 (słup betonowy) odzyskuje kierunek zachodni i w dalszym ciągu biegnie wzdłuż linii elektroenergetycznej, aż do punktu numer 74 (przecięcie linii SN ze wschodnim brzegiem kanału Potynia). Stąd na niewielkim odcinku granica pasa wiedzie wzdłuż w/w kanału, aż do punktu numer 75 – skrzyżowania drogi leśnej ze wschodnim brzegiem kanału Potynia. Tutaj załamuje się, biegnie wzdłuż drogi leśnej i osiąga przecięcie tejże drogi z linią energetyczną w punkcie numer 76. Stąd, utrzymując kierunek zachodni, wiedzie drogą leśną do punktu numer 77, położonego na granicy gmin Ustka i Postomino. Tutaj granica pasa ochronnego kończy swój przebieg na terenie gminy Ustka i wkracza na obszar gminy Postomino.